

ASMUND HAVSTEEN-MIKKELSEN

(født 1977) arbejder primært med maleri

- bor og arbejder i København

Asmund Havsteen-Mikkelsen er i sin kunstneriske praksis optaget af formelle eksperimenter med billedets strukturelle sammenhænge. Både kompositorisk såvel som konceptuelt. Han har sine kunstneriske rødder i det 20. århundredes abstrakte billedsprog og i særdeleshed modernismens konkretisme, hvor farve og geometriske former er i fokus. Men billederne peger på noget mere. De arkitektoniske landskaber er fyldt med referencer til bygninger, konkrete boliger eller egentlige byrum, men de genkendelige henvisninger er opløst, og værkerne fremstår som abstraktioner over arkitektur som struktur. Asmund Havsteen-Mikkelsen genfortolker med andre ord forestillingen om en visuel matrix, der repræsenterer en metafysisk virkelighed bag kunstens.

Selvom Asmund Havsteen-Mikkelsen på sin vis forholder sig reflekteret til sit maleriske motiv, er stemningen i billederne både sansede og fornemmede. Kunstnerens palet er nedtonet, og farverne er skiftevis enkelt og pastost lagt på lærredet. De minimalistiske rum er bygget op omkring klart definerede, kompakte farvefelter i forskellige afskygninger og formater. Hans billeder er komponeret omkring en åben struktur og har en utraditionel beskæring, der trods den stringente billedstruktur skaber visuel dynamik. Det understreges af en kompleks markering af rummets skygger, der samtidig etablerer en fremmedgørende stemning. Billederne er altid figurløse, mennesketomme og som hos surrealisten De Chirico eller ekspressionisten Hopper har rummene et skær af noget surrealistisk og drømmende. Det er som at være et sted man kender, men alligevel genkender man ikke noget.

Som konceptuel kunstner eksperimenterer Asmund Havsteen-Mikkelsen med maleriets ontologi ud fra sin stærke bevidsthed om den kunsthistoriske kontekst. Hans særlige fortolkning af abstraktionens formsprog og den konkrete kunst i særdeleshed skaber en nutidig version af Utopia. Hans interesse for bl.a. metropolen som billede på modernismen og dens gyldighed i dag cementerer hans malerier som frembringelser af en verden, der er hinsides billedet. De anonyme, stemningsfyldte fremtidsskildringer bringer fortiden ind i nutiden og peger på fremtidens mulige strukturer i kunsten som i verden.

Se i øvrigt CV